

ΒΥΣΤΥΠΛΕΝΙΕ директорa ΓΚЦ ТЕΟΔΟΡΥ ЯΝΝΙЦΙ
28-е октяβря – ДЕНЬ «ΟΧΙ»

ΚΕΙΜΕΝΟ ΟΜΙΛΙΑΣ δ/ντριας ΚΕΠ ΔΩΡΑΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗ
ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ, ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ Της 28^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Дорогие друзья,

Приветствуем Вас на сегодняшнем вечере, посвященном национальному дню «ΟΧΙ» - особому примеру героизма, сплочения, единения греческого народа перед опасностью, перед захватчиком, особому примеру отклика целой нации и проявления самых лучших качеств коллективной ответственности..

Αγαπητοί φίλοι,

Σας καλωσορίζουμε στην εκδήλωση, αφιερωμένη στην εθνική επέτειο του ΟΧΙ, ιδιαίτερο δείγμα ηρωισμού, σύμπνοιας, ομοψυχίας του ελληνικού λαού απέναντι στον κίνδυνο, απέναντι στον κατακτητή, χαρακτηριστικό παράδειγμα μέγιστης ανταπόκρισης ενός ολόκληρου λαού στα καλέσματα της συλλογικής ευθύνης.

С момента своего создания ΓΚЦ отмечает этот день, при этом каждый год освещает конкретное историческое событие, конкретную дату под различным ракурсом.. Мы уже проводили краткий обзор событий Албанского фронта, акцентировали внимание на роль женщин на фронте, освещали события сражения за Крит, последнего оплота сопротивления на греческой территории в мае 1941 года. Сегодня мы, с помощью отрывков новогреческой литературы, переживем вместе с Вами события последних суток перед предъявлением Италией ультиматума греческому правительству, воссоздадим атмосферу тех критических дней, 26-го – 28-го октября 1940 года, когда, по иронии истории, отмечались дни греко-итальянской дружбы, в королевском театре Афин ставилась опера Пуччини, и вся политическая и культурная элита Греции была на приеме в итальянском посольстве. В основу повествования легли мемуары самого посла Италии, Эммануэле Граци, горячего филэллина, которому, по долгу службы, по превратностям судьбы и не по своей воле пришлось вручать греческому премьеру Μεταксасу фашистский ультиматум.

Από τη στιγμή της ίδρυσής του το Κ.Ε.Π. εορτάζει πάντοτε αυτή την ημέρα, φροντίζοντας να δια φωτίζει το συγκεκριμένο ιστορικό γεγονός, την επέτειο του ΟΧΙ, από διαφορετική κάθε φορά πτυχή. Έτσι, στο παρελθόν, είχαμε προβεί σε σύντομη επισκόπηση των γεγονότων του Αλβανικού Μετώπου, είχαμε εστιάσει την προσοχή μας στο ρόλο της γυναίκας στην Αλβανία, στη μάχη της Κρήτης, την ύστατη τακτική αντίσταση των Ελλήνων μαζί με αγγλικές μονάδες, κατά των γερμανικών δυνάμεων στην Κρήτη πριν την κατάκτηση της Μεγαλονήσου από τους Γερμανούς κ.α. Σήμερα θα μνηθούμε στις μοναδικές ημέρες των παραμονών της 28^{ης} Οκτωβρίου, όταν στην Αθήνα εορτάζονταν οι ημέρες ελληνοϊταλικής φιλίας, όπως καταγράφονται σε κείμενα νεοελληνικής λογοτεχνίας, βασισμένα στα απομνημονεύματα του

Φιλέλληνα Ιταλού Πρέσβυ Εμμανουέλε Γκράτσι, ο οποίος, λόγω της υπηρεσιακής του ιδιότητας, εκλήθη από την ιστορία να επιδώσει στο Μεταξά το ιστορικό τελεσίγραφο.

После почти вековой неизменной приверженности Греции приоритетам собирания греческих земель, неразрывно связанной с национальной идеологией Великой Идеи, потерпевшей крушение в Малоазийской экспедиции, так называемая Малоазийская катастрофа, национальная политика страны пересматривает свои стратегические ориентиры. После подписания Лозанского мирного договора, обмена населением и последовавшего за этим сосредоточения подавляющего большинства членов этнической греческой семьи на территории греческого государства, главной заботой Греции является защита территориальной неприкосновенности и национальной независимости. Участие во Второй мировой войне, по единодушному и единогласному решению греков, происходит именно тогда, когда ставятся под угрозу ценности территориальной целостности и национальной независимости страны.

Μετά την, επί έναν σχεδόν αιώνα, αυστηρή εμμονή της Ελλάδας στην προτεραιότητα των αλτρωτικών επιδιώξεων, συνυφασμένη με την εθνική ιδεολογία της Μεγάλης Ιδέας, η οποία καταρρέει με τη Μικρασιατική καταστροφή, η εθνική πολιτική της χώρας αναθεωρεί τους στρατηγικούς προσανατολισμούς της. Μετά την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάνης και της ανταλλαγής των πληθυσμών, τη συνεπαγόμενη συγκέντρωση, πλέον, της συντριπτικής πλειοψηφίας των μελών της εθνικής οικογένειας στους κόλπους της ελληνικής επικράτειας, κύρια μέριμνα της Ελλάδας αποτελεί η κατοχύρωση της εδαφικής ακεραιότητας και της εθνικής ανεξαρτησίας. Η συμμετοχή στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, με την ομόθυμη και ομόφωνη απόφαση των Ελλήνων, συντελείται όταν ακριβώς απειλούνται αυτά τα αγαθά της εδαφικής ακεραιότητας και της εθνικής ανεξαρτησίας.

И хотя прошло уже более 60 лет с момента завершения войны, эти надежды и мечты, которые в то время служили вдохновением для греческого народа, живы и по сей день. Лежащие в их основе прочные и надежные принципы, укорененные в горьком опыте и трудностях борьбы, заслуживают того, чтобы им следовали и в будущем. Но еще важнее то, что эти принципы живы до сих пор, и то, что Ангелос Терзакис назвал «страстью к свободе», которая питала сопротивление силам тоталитаризма и насилия, прокладывает себе дорогу в будущее, и обязывает современных греков, особенно в нынешних исторических условиях, наилучшим образом отвечать требованиям своего времени и быть достойными богатого наследия своих предков.

Μολονότι έχουν μεσολαβήσει πάνω από 60 χρόνια από τη λήξη του πολέμου, οι προσδοκίες και τα οράματα, που ενέπνεαν τότε τον ελληνικό λαό, προβάλλουν και σήμερα επίκαιρα. Η αναγωγή αυτών των προσδοκιών και των οραμάτων σε σταθερές αρχές και αξιόπιστες προτάσεις, καταξιωμένες μέσα από πικρές εμπειρίες και σκληρούς αγώνες, ήταν εύλογο να τους προσδώσει μεγαλύτερη διάρκεια. Περισσότερο, όμως, και από την αναγωγή, η βίωσή τους στην πράξη, αυτό που ο Άγγελος Τερζάκης ονόμασε «πάθος ελευθερίας», αφού τροφοδότησε την αντίσταση στις δυνάμεις του ολοκληρωτισμού και της βίας, διαγράφει την τροχιά του προς το μέλλον, προς το σήμερα, και επιβάλλει στους σύγχρονους Έλληνες, ιδίως στη δεδομένη χρονική συγκυρία, να ανταποκριθούμε τα μέγιστα και να σταθούμε αντάξιοι του βάρους της κληρονομιάς των προγόνων μας.

Μόσχα, 28 Οκτωβρίου 2011